

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

вул. Велика Перспективна, 40, м. Кропивницький, 25006, тел. (0522) 32-17-13,
e-mail: inbox@adm.kr.court.gov.ua, web: <https://adm.kr.court.gov.ua>, код ЄДРПОУ 35084241

06.10.2025 № 340/6020/25/12500/25

На № від

Верховний Суд

вул. П. Орлика, 8, м. Київ, 00011

Керуючись приписами частини 4 статті 7 КАС України, звертаюсь для вирішення питання стосовно внесення до Конституційного Суду України подання щодо конституційності приписів пункту 7 Прикінцевих положень Закону України "Про Державний бюджет України на 2025 рік", оскільки за правовими висновками суду першої інстанції суперечить сукупності приписів частини 1 і 5 статті 17 Основного Закону.

Детальний аналіз невідповідності міститься у рішенні суду від 06 жовтня 2025 року у справі №340/6020/25.

Додаток: копія рішення суду від 06 жовтня 2025 року у справі №340/6020/25 на 6 арк.

Суддя Кіровоградського окружного
адміністративного суду

Р.І. БРЕГЕЙ

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД**РІШЕННЯ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

06 жовтня 2025 року

справа № 340/6020/25

Кіровоградський окружний адміністративний суд у складі головуєчого – судді Брегея Р.І., розглянувши в м.Кропивницький в порядку спрощеного позовного провадження без виклику сторін (у порядку письмового провадження) адміністративний позов до Головного управління Пенсійного фонду України в Кіровоградській області (далі – Управління) про визнання протиправним і скасування рішення та зобов'язання вчинити певні дії,

ВСТАНОВИВ:

Позивач звернувся до суду зі заявою до Управління про визнання протиправним і скасування рішення щодо непризначення пільги на оплату житлово-комунальних послуг з травня 2025 року, як ветерану військової служби.

Водночас просить суд зобов'язати відповідача призначити таку пільгу.

Пояснив, що Закон України «Про статус ветеранів військової служби, ветеранів органів внутрішніх справ, ветеранів Національної поліції і деяких інших осіб та їх соціальний захист» (далі – Закон), яким встановлено право на пільгу, не ставить у залежність її надання з розміром середньомісячного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу.

Зазначив, що Управління застосувало норму права, яка суперечить Закону і Конституції України.

Управління заперечило щодо задоволення позову, подавши відзив на нього (а.с.29-31).

Пояснило, що, вирішуючи питання про надання пільги, керувалось Законом України «Про Державний бюджет України на 2025 рік» (далі – Закон 2), яким встановлено особливість надання пільги у поточному році.

Зазначило, що право на пільгу виникає, якщо середньомісячний дохід сім'ї в розрахунку на одну особу не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу.

03 вересня 2025 року суд відкрив спрощене позовне провадження без виклику сторін (а.с.23-24).

Суд, дослідивши матеріали справи, зробив висновок про задоволення позову з таких підстав.

Встановлені обставини і факти, що стали підставами звернення до суду.

Так, [] набув статусу ветерана військової служби у 2003 році (а.с.14).

З 01 травня 2025 року Управління не призначило пільгу на оплату житлово-комунальних послуг, так як середньомісячний дохід сім'ї позивача за 4 квартал 2024 року і 1 квартал 2025 року в розрахунку на одну особу перевищив величину доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу ($9705,83 > 4260$) (а.с.16-17).

Підстава – приписи пункту 7 Прикінцевих положень Закону 2.

Позивач не висловив незгоди з обчисленням середньомісячного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу.

Позов подано до суду 02 вересня 2025 року (а.с.20-21).

Юридична оцінка, встановлених судом, обставин і фактів справи.

Перш за все, предмет позову – бездіяльність відповідача, так як останнє не приймало рішення про непризначення пільги, а припинило її надавати.

З 24 лютого 2022 року в країні діє воєнний стан (загальновідомий факт).

Приписами пункту 6 частини 1 статті 6 Закону встановлено, що ветеранам військової служби, органів внутрішніх справ, Національної поліції України, податкової міліції, Бюро економічної безпеки України, державної пожежної охорони, Державної кримінально-виконавчої служби України, служби цивільного захисту, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України надаються такі пільги: 50-відсоткова знижка плати за користування житлом (квартирної плати) та плати за комунальні послуги (водопостачання, газ, електрична, теплова енергія та інші послуги), користування квартирним телефоном ветеранами військової служби, ветеранами органів внутрішніх справ, ветеранами Національної поліції, ветеранами податкової міліції, ветеранами державної пожежної охорони, ветеранами Державної кримінально-виконавчої служби України, ветеранами служби цивільного захисту, ветеранами Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України і членами їх сімей, які проживають разом з ними, в жилих будинках усіх форм власності в межах норм, передбачених законодавством, або 50-відсоткова знижка вартості палива, в тому числі рідкого, в межах норм, встановлених для продажу населенню для осіб, які проживають у будинках, що не мають центрального опалення.

Приписами пункту 7 Прикінцевих положень Закону 2 передбачено, що у 2025 році за умови, що розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в

розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, надаються пільги, передбачені пунктом 6 частини 1 статті 6 Закону України «Про статус ветеранів військової служби, ветеранів органів внутрішніх справ, ветеранів Національної поліції і деяких інших осіб та їх соціальний захист».

За сутнісним змістом приписи Закону 2 під час дії воєнного стану обмежили застосування пільги, яку встановлено приписами Закону, відносно ветеранів військової служби і інших органів, середньомісячний дохід сім'ї яких в розрахунку на одну особу перевищив величину доходу, що дає право на податкову соціальну пільгу.

Отже, приписи Закону 2 умовно розділили ветеранів військової служби і інших органів на дві групи: які користуються пільгою; які не мають права на пільгу.

Критерій поділу – розмір доходу сім'ї.

Детальний аналіз Закону 2 формує висновок, що законодавець вдався до таких крайніх заходів (обмеження соціальних виплат зачепили і інші соціальні групи) з метою зменшення витрат на соціальні виплати, що пояснюється перерозподілом коштів на потребу фінансування витрат Міністерства оборони України стосовно захисту країни від посягань агресора.

Якщо не забезпечити захисту країни, то можна забути про виконання соціальних зобов'язань (нікому буде виконувати).

Отже, найважливіше завдання держави – захист суверенітету і територіальної цілісності країни.

Таке завдання закріплено в приписах частини 1 статті 17 Конституції України.

Держава під час війни виконує зобов'язання завдяки значним кредитам і фінансовій допомозі партнерів (Додаток №2 Закону 2).

Тому на 4 рік війни зобов'язана шукати додаткові внутрішні джерела фінансування витрат щодо захисту країни, у тому числі її громадян, на виконання приписів частини 1 статті 17 Основного Закону.

Вирішуючи позов, суд зобов'язаний проаналізувати згаданий припис Закону 2 на відповідність Конституції України.

Так, приписами частини 2 статті 64 Основного Закону передбачено, що в умовах воєнного або надзвичайного стану можуть встановлюватися окремі обмеження прав і свобод із зазначенням строку дії цих обмежень. Не можуть бути обмежені права і свободи, передбачені статтями 24, 25, 27, 28, 29, 40, 47, 51, 52, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63 цієї Конституції.

Соціальний захист військовослужбовців і інших військових формувань витікає не з права особи, а з конституційного обов'язку держави, який встановлено приписами частини 5 статті 17 Закону.

Цією нормою права визначено, що держава забезпечує соціальний захист громадян України, які перебувають на службі у Збройних Силах України та в

інших військових формуваннях, а також членів їхніх сімей.

Тому приписи частини 2 статті 64 Конституції України не впливають на спірні правовідносини.

Постає запитання: чому про основне завдання держави зі захисту суверенітету і територіальної цілісності країни та про обов'язок забезпечення соціального захисту військовослужбовців (і інших військових формувань) та членів їх сімей зазначено в одній статті Основного Закону, яка міститься у розділі 1 з назвою «Загальні засади»?

Відповідь очевидна.

Держава не зможе виконати основне завдання зі збереження суверенітету і територіальної цілісності країни, якщо не буде кому її захищати.

Отже, держава не може відмовитись повністю або частково від виконання зобов'язань перед особами, які перебували і перебувають на військовій службі та в інших військових формуваннях, а також членами їхніх сімей.

Обумовлено тим, що суверенітет держави і життя громадян залежать від дотримання військовослужбовцем (і інших військових формувань) обов'язків, які ветерани сумлінно виконували, за що отримали відповідний правовий статус.

Варто пригадати, що під час війни значна частина ветеранів військової служби і інших військових формувань повернулися на службу.

Військовослужбовець, ризикуючи щосекунди життям і здоров'ям, має бути впевнений, що держава подбає про нього і його сім'ю.

Така впевненість впливає на бойовий дух, котрий є запорукою мужності і рішучості, без яких неможливо перемогти військового агресора.

Неважко уявити настрій ветеранів військової служби і інших формувань, які боронять країну, коли дізнаються, що держава позбавила пільг, якими користується і їх сім'я.

Такий настрій пригнічує і підриває довіру до держави.

Зменшення соціального забезпечення військовослужбовців (і інших військових формувань) і членів їх сімей не сприяє належному виконанню ними обов'язку, бо може розцінюватись як обман.

Тому пільгу, яка встановлена приписами Закону, треба вважати, як витрати на підтримання обороноздатності держави, зменшувати які під час війни заборонено, бо створює підґрунтя невиконання державою основного завдання.

Підсумовуючи, суд зробив висновок про взаємозв'язок приписів частини 1 і 5 статті 17 Конституції України.

Мова про обернену залежність, яку можна пояснити так.

Зміцнюючи соціальний захист військовослужбовців і їх сімей, держава вживає належних заходів щодо виконання основного завдання, а, зменшуючи їх, та ще й у час війни, – ставить під загрозу існування країни.

Таким чином суд зробив висновок, що приписи пункту 7 Прикінцевих положень Закону 2 суперечать сукупності приписів частини 1 і 5 статті 17 Конституції України.

Приписами частини 4 статті 7 КАС України встановлено, що якщо суд доходить висновку, що закон чи інший правовий акт суперечить Конституції України, суд не застосовує такий закон чи інший правовий акт, а застосовує норми Конституції України як норми прямої дії.

Отже, спірні правовідносини врегульовані приписами пункту 6 частини 1 статті 6 Закону, поява яких обумовлена приписами частини 1 і 5 статті 17 Конституції України.

Підсумовуючи, суд зробив висновок про протиправну бездіяльність Управління стосовно призначення пільги з 01 травня 2025 року (право на пільгу на новий період визначається автоматично).

Захист порушеного права полягає у зобов'язанні відповідача вчинити такі дії.

Задовільняючи позов, суд виходить за його межі, керуючись приписами частини 2 статті 9 КАС України, так як визнав протиправним не рішення, а бездіяльність Управління.

Судові витрати складаються зі сплати судового збору у сумі 1211,20 грн (а.с.18).

Суд розподіляє їх відповідно до приписів статті 139 КАС України.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст.139, 263 Кодексу адміністративного судочинства України, суд

В И Р І Ш И В:

Задовільнити позов.

Визнати протиправною бездіяльність Головного управління Пенсійного фонду України в Кіровоградській області стосовно призначення

пільги відповідно до приписів пункту 6 частини 1 статті 6 Закону України «Про статус ветеранів військової служби, ветеранів органів внутрішніх справ, ветеранів Національної поліції і деяких інших осіб та їх соціальний захист» з 01 травня 2025 року.

Зобов'язати Головне управління Пенсійного фонду України в Кіровоградській області призначити пільгу відповідно до приписів пункту 6 частини 1 статті 6 Закону України «Про статус ветеранів військової служби, ветеранів органів внутрішніх справ, ветеранів Національної поліції і деяких інших осіб та їх соціальний захист» з 01 травня 2025 року.

Стягнути за рахунок бюджетних асигнувань Головного управління Пенсійного фонду України в Кіровоградській області на користь судові витрати у сумі 1211,20 грн.

Апеляційна скарга на рішення суду може бути подана до Третього апеляційного адміністративного суду в апеляційному окрузі, що включає Дніпропетровську, Запорізьку та Кіровоградську області, протягом тридцяти днів з дня його складення.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було

подано.

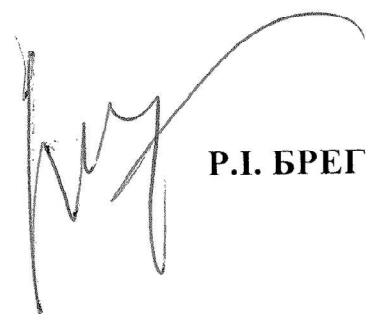
У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

**Суддя Кіровоградського
окружного адміністративного суду**

(підпис)

Р.І.БРЕГЕЙ

**Згідно з оригіналом:
Суддя Кіровоградського
окружного адміністративного суду**

Р.І. БРЕГЕЙ